

EDWARD HIGGINS
Kindral

RAHVUS-
RAAMATUKOGU

Spetsiaalne fond

WILLIAM BOOTH
Asutaja

Raamatukogu
Avalik
ENSV
SP

KARL JOHANSON
Juhataja Eestis ja Lätis

No 6

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

Jaanuar 1930
Ilmub 1 kord kuus

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela Nr. 11/13 krt. 6 Rīga
Telegr. aadr.: Pestišanas Rīga. Tel. 91950

Hind
15 senti

Jutustatakse, et ühe parlamendi president, kes tahtis pikendada üht tähtaega, keeras kuus saali tunnikella tagasi. Lähemad asjaolud pole teada, kuid võib aru saada, et seaduse järele pidi kuni teatud tunnini mõni küsimus läbi vaadatama ja lahendatama. Kuid mõnel põhjusel see polnud võimalik või polnud soovitatav, ja president püüdis mööda hiilida seadusest.

On tõde, et tunnikella võib kinni pidada, kuid aega ei või kinni hoida.

See läheb oma rada — minut minuti järele, tund tunni järele, päev päeva järele, aasta aasta järele, ja viib meid enesega kaasa. Meie peame ajaga kaasas käima. Võib öelda, et aeg kohtas meid meie sündimise ajal ja viis enesega kaasa, kuni viib meid hauani. Ei aita mingisugune vastupidamine. Meie peame minema läbi lapsepõlve, nooruse, maha jättes selle ja üle minnes kesk-eluaga, edasi elu sügisest kuni hauani.

Sääljuures, missuguse kiirusega aeg lendab!

Aega ei või kinni pidada.

Sest need pisut aastaid saavad otsa ja ma lähen seda teed, mis ma ei tule tagasi.

Jobs 16 : 22.

Kui sa vaatad tagasi, siis sinul pää otseski käib ringi. Kui pisut aja eest olime lapsed ja mängisime ema süles, õppisime lugema, ja tänapäev oleme juba täiskasvanud mehed ja naised, võib olla eluaastate teisel poolel.

Tõesti, ajaratast ei või kinni pidada, ja seepärast on hää, kui meie tõsiselt järele mõtleme Moosese sõnu: „Õpeta meid meie päevi üles arvama, et meie tarkustsüdamesse saame“. Need sõnad panevad meid peatuma ja nägema jälle elu lühidust. Kui sa, inimene, tõsiselt ümber ei pööra ja tõsiselt üle ei vaata oma elu rada, siis näed enda hävinemist ja tunnend ära, et sa pole end ette valmistanud igavikule, ja kõige suurem rumalus on — mitte mõelda oma viimsele möödapääsematule teekonnale.

Miks ei jää sa peatuma aja juure ja ei korralda ülemat eluküsimust? Ajaratast sa ei või kinni pidada, sa ei või selle eest põgeneda, sa ei või vastu seista, kui külm surmakäsi sind viib ära tundmata igavikku. Tuleta meele oma

(Aega ei või... lõpp.)

Päästjat, kuni veel on aeg! Ka päästetud inimesel, mõeldes igavikule, põleb süda. Veel ainult lühike aeg, ja kõik võimalused,

päästa hingi,

on möödas. Veel mõned tunnid, mõned päevad — ja hinged, kes nüüd veel liiguvad sinu läheduses, kuid käivad patupimeduses, ei ole enam elavate keskel. Kui sina teaksid, et sellal nädalal, sellel kuul või sellel aastal on sinu viimane võimalus, mida sina kõik ei teeks, et näidata hingedele Jeesuse elu pääle! Kuid sama julge, kui see nädal pole sinu viimane, nii võib ta ka olla viimane. Nii paljud lähuvad hukka. Päästetud, päästame hinge, päästame nagu tulekahjust!

Meile on veel antud mõned päevad, kus võime võtta oma seltsiliselt koorma, rõõmustada ja aidata. Ära jäta ütlema oma lahketa sõna, kuni kuuled, et

on juba hilja.

Aeg lendab. Tarvita minuiteid, kausta päevi ja tunde, ära lase mööda minna võimalusi, sest

ajaratat sa ei või kinni pidada!

Päästesõduri väärtus.

Komandör Eva Booth.

Kes võiks hinnata meie sõdurite väärtust, kes võitlevad meie tõsisel lahingus vastu, häda ja maailma vastu? Nende laulud on need, mis kõlavad läbi aastate ja kajavad vastu — ja sageli toovad need kümneile tuhandele lootuseta inimestele, patutundjatele ja Jumalast eemalolejatele ainsa päästmis- ja lootussõnumi, mis tungib nende kõrvu.

See on sõduri tunnistus, — lihtne, võimas, mis tuletab meele Kolgatat, kui ta kõneleb sellest, kuidas Jumal leidis teda saatlikust paigast, — hing pimestunud ja südametunnistus hävinenud, — ja kuidas ta siis tohtis toetada oma jalad kaljule, Jeesusele Kristusele, kes muudab kõige kole-dama inimese kõige ilusamaks. Tema tunnistus on see, mis tänavalaterna vilkuva tule all kuulutat jumalikkude tõde, mis valgustab tumedamaid asju, — tema tunnistus, mis võib kadunud hingi jumalariigile ja toob neid Päästearmee mõjurikaste sõprade hulka.

See oli ühe päästesõduri palve tänaval — muusikandi palve, kes 20 aastat tagus trummi ja pidi kannatama naeru, tagakiusamist ning teisi raskuseid, palve, mis aga üle voolas tänuist õnnistegijale, kes võitis pimedusvõimude vaimu ja vabastas ahelad, millega inimesed olid aastate jooksul

(Järg 2. veerul.)

Kui Jumal on me poolt, kes võib me vastu seista?

„Sa valmistad mu ette ühe laua mu vaenlaste nähes.“
(Laul 23:5).

Ja kui ka tähed langeksid taevast maha, ei teeks nad ometi meile kahju, kui ainult Iisraeli hoidja peab lahti oma silmad ja laiutab omi armutiibu meie kohal. Meie Koljatid on pingutanud oma vibud meie vastu ja nende asetanud surmavad laengud; nad on oma nooled sihtinud hävitamiseks ja karjuvad ühes Eedomiga: „Tehke paljaks kuni aluseni!“ (L. 137:7). Aitunüks see, kes üles ja alla kõigutab suuri maa- ja taevakehi; see, kelle käes on kuningriigid nagu mänguasjad, see, kes ütleb merele: siia saadik pead sa tulema, ja mitte kaugemale, siia peavad asuma sinu uhked lained (Hiob 39:11): See paneb piiri ka niisugusele vaenlastele ja paneb neile ninasse rõnga, nagu ta seda tegi Sanheribiga.—Kui

Kõik, mida meie tõeliselt armastame, on meie asendamatu, ja kõike, mida meie arvame võima asendada, pole meie tiilgi tõeliselt armastanud.

Jumal on meie poolt, siis ei või midagi olla meie vastu. Kui ma astuksin taeva, siis oled sina sääl; kui ma peaksin aseme tegema surmavalda, vaata, siis oled sina sääl. Kui ma võtaksin koidutiivad ja elak-

(Algus 1. veerul.)

kõidetud pattude külge. Selle alandliku Päästearmee muusikandi südamliku palve vabastas südametunnistuse piinast mehe, kes ühe koledata kuriteo pärast oli sunnitud lahkuma oma rikkast ja tuntud majast. Niisugused palved sunnivad kurje keeli vaikimisele, ja annavad valgustatud hingedele teadvuse: „Jumal, sina oled mind päästnud, ja sinu tahtmine on, et saaksid päästetud kõik, kes on valmis kahetsema.“

Kuulaja, kes on tähepanelik päästesõdurite sõnadele, tunneb oma ekslikku elu ja selle kasutamata võimalusi. Ta läheb väikse salga juure ja palub, et keegi palvetaks tema eest. Niisugusel õhtul kirjutatakse uus nimi eluraamatusse, — ja seejuures ei tea päästesõdur sageli, et tema on annud selleks tõuget.

Tuhanded meie ohvitserid — ühed parimaid, silmapaistvamaid ja armsamaid — on meie sõdurite pingutuste läbi tänavakoosolekuil võidetud Jumalale.

sin viimesse mere otsas, siis säälgigi su käsi juhataks mind ja sinu parem käsi peaks mind kinni. (Laul 139:8—10.) Puudub nii palju, et loodus võtaks meid oma kaitse alla, kuna ta palju rohkem sirutab välja oma kää ja tõmbab seega kättemaksu nagu raudriide. Maa ütleb: Ma tahan neid neelata nagu Korahi, Dathani ja Abiramil Tuli: Ma tahan neid hävitada nagu Nadabi ja Abihul! Ohk: Ma tahan nad üles puua nagu Juudal Vesi: Ma tahan nad uputada nagu Vaarao. Nii pole midagi meie poolt, kui Jumal on meie vastu. Aga — kui Jumal on meie poolt, kes võib meie vastu seista? Oleksid meie sõpradel ka kahekordsed kuulid nende relvades, et nad ühe ebaõnnestumisel võiksid tarvitada kohe teist kuuli: siis teeksid nad ainult eksilööke. Oo, vägede Issand teab juba hoida oma kää varjus!

Kui 1600. aastal oli suur päike-sevarjutus, metsikud rahvad Ida-Asias mitte ainult nutsid ja kaebasid, vaid nad karjusid ka üsna kaebavalt: Häda meile, vaestele ja vilesatele inimestele, sest lendav madu on ära sõõnud päikese! Mu vennad, meie seas on tõusnud prohvetid, kes ennustasid suurtest ja koledatest pimedustest, kuidas nimelet kustus evangeeliumi valgus ja kuidas punane madu peab ära sööma meie elupäikese. Kuid minu veendumuse järgi läheb niisuguseil ennustajail nõnda, nagu selle lihtsal inimesel, kes siis, kui ta eesel vette sattus ja pilved varjasid kuu, kohe mõttes, et tema eesel vees on ühtlasi ka kuu ära uputanud. Meid vaevatakse kõikepidi, kuid meie ei ahasta mitte. (2. Kor. 4:8) Põleb põõsas Horebi mäel, siis ei pea ta ometi ära põlema; ja vaob kirik, nagu kord Peetrus merel, siis ei pea ta ometi põhja vajuma, sest Kristus hoiab temal käest kinni. Üks pagan ütles kord oma jumalate kohta: Ma ei hooli midagi väikest jumalast, kui aga mul on sõbraks suur Zeus. Ja mis hoolime meie selle maailma jumalast, mis meid jälgi-vad ilma põhjusega, kui meie kõrval on ainult igavene kuningas, kes on hukkaminevata, nägemata ja ükspäinist tark? (1. Tiim. 1:17.) Meie ütleme ühes Jeesajaga: Heitke ühte-seltsi; oh rahvas, ja ehmatage ära ja pange tähele kõik, kes teie kaugel maal olete; pange vöö vööle ja ehmatage ära. Pidage nõu, ja see mingi tüh-jaks, rääkige üks sõna, ja ärge min-gu see mitte meiega, sest Jumal on meiega. (Jees. 8:9,10.) Oh, kolm

(Järg 6. tehkeküljel.)

PADA VIIS

mis oli „tuleviku ettekuulutaja“ jutustus ja mida ta ütles viie kaardikelmil tulevikust.

Üks minu sõber reisib kord rongis, kus viis meest vagunis hakkasid mängima kaarte. Nemad olid nähtavasti kelmid ja kõik, kellele nad tegid ettepanekuid nendega mängida, ütlesid sellest ära. Viimaks nad pöördusid minu sõbra poole ja ütlesid: „Meie võime näha teie näost, et teie täiesti mõistate mängu; tulge ja mängime üks partii.“

„Mina kord tundsin kaarte, kuid sellest on nüüd nii palju aega möödunud, et ma olen unustanud mängimise.“

„Tühi jutt!“ ütlesid nemad, „teie võiksite võita kõik meie raha, kui ainult prooviksite.“

„Võib olla seda ei oleks nii palju,“ vastas tema. „Igatahes ma ei taha seda katsuda. Teid viis on küllalt teie mängule. Ma vaatan päält.“

Kuna nad veel ikka tema kallal vaeva nägid, ta ütles viimaks: „Härrad, ma ütlen teile: ma ei või mängida; aga on üks asi, mida ma võin teha.“ „Mis see on?“ küsisid nemad põnevalt. „Mina võin ette kuulutada tulevikku.“ „Tubli! Kas teie ütlesite meie tulevikust?“

„Kui teie seda soovite, kuid ma hoiatan teid, et see võib olla mitte väga meeldiv.“

„Missugust kaarti teie soovite?“

„Pada viis, palun,“ ja kaart anti temale suure nalja lootuses. „Ma küsin veel üht asja,“ ütles ta edasi.

„Mida?“ küsisid nemad vähe kannatamatult.

„Piiblit.“ Neil ei olnud seda ette tuua.

„Ei, kuid teil oli kord,“ ütles tuleviku ettekuulutaja, „ja kui teie oleksite jälginud selle kavale, teie ei oleks olnud siin, kus teie nüüd olete. Igatahes minul on see,“ ja nende ehmatuseks tõi ta selle ette.

Tuleviku ettekuulutus.

Üks pistol oleks vaevalt olnud enam tervitamata asi, kui tuleviku ettekuulutaja algas:

„Härrad, teie näete neid kaht silma kaardi üleval pool otsas? Ma soovin neid esitada kui teie kaht silma; see üks keskel, teie suu; ja need teised kaks teie põlved. Nüüd Ilmut. raam. 1:7, mina loen: „Vaata, tema tuleb pilvetega, ja kõik silmad peavad Teda nägema.“ Rääkija on natsareenlane, kes oli kord punane verest patuste eest, nagu teie ja mina, Teie silmad saavad nägema Teda, ja teie saate seisma Tema ees ning Ta võtab teie üle kohut mõista. See on teie silmade tulevik,“ jatkas tema; „nüüd teie suu ja põlvede kohta lubage mind lugeda Vilip. 2:9–11: „Seepärast on ka Jumal Teda väga ülenud, ja on Tema annud ühe nime, mis üle iga

nime on, et Jeesuse nimel kõik nende põlved peavad endid nõtkutama, kes taevast ja maa pääl, ja maa all on, ja kõikide keel peab üles tunnistama, et Jeesus Kristus on Issand, Jumala Isa auks.“ Sellest ma ütlen teile ette, et teie põlved saavad nõtkutama Jeesuse ees ja teie keel, mis on rääkinud: „Hää Jeesus“ ja „Meie Isa“, saab tunnistama, et Tema on kõikide Issand. Teie silmad saavad Teda nägema, ja kui teie näete Teda, teie põlved lähevad nõrgaks ja teie langete Tema au ette.“

Nemad said enam kui seda, millega olid kokku leppinud, kuid tema andis neile veel midagi rohkem.

„Härrad, see on ainult kaartide esimene lugemine; nüüd teiseks, kui soovite. Need viis pada esitavad viit tegelikku pada, mis on juba tehtud, ja võib varsti kaevata haudu teile, viiele patusele ja siis teie hinged saavad olema põrgus, kisendades ja nutustilga vee järele ja teie saate soovima, et ei oleks iialgi olnud sündinud.“

Viis kaardimängijat muutusid ikka enam ja enam rahutumaks, kuid see oli kasuta, sest nad ei võinud välja pääseda, seepärast, et rong ei pidanud veel mõni aeg peatama.

„Härrad,“ jatkas tuleviku ettekuulutaja, „teie võite põgeneda sellest hirmsast tulevikust, ja minu ettekuulutus ei lähe täide, kui teie teete seda, mida tegin mina, ja võib olla mina olin kõige halvem kuue seast. Minu silmad nägid Jeesust ristil minu asemel, kandmas minu süüd. Minu keel tunnistas teda Issandaks ja minu põlved nõtkusid Tema ees sügavas alanduses. Kui teie teete seda, ma võin ette kuulutada sama vastandit kõigele sellele, mida olen öelnud. Ma olen öelnud teile teie tulevikku, nagu ma lubasin, ja kui ma olen õige, teie peate minu peopesale risti läbi teema ühe dollariga inimese päält. Ma saan leppima, kui üks teist töötab katsuda Önnistegijat, kelle veri puhastab kõigest patust.“

Nemad ei tahtnud maksta ega tööstust teha; aga kui rong jäi seisma jaamas, nemad viskasid endid välja,

nagu vagunis oleks olnud rõugehaige, jättes minu sõbra „viie paja“ omandamises.

„Peatugel!“ hüüdis ta. „Siin on teie kaart,“ ja ta viskas selle nende järele. Hiljuti kõndides tema kodu ligi Shepherd Bush'il, Londonis Inglismaal temale ligines keegi, öeldes:

„Tere õhtust, isand.“

„See on hää õhtu, kui kõik teie patud on andestatud,“ oli vastus.

„Ja, ma olen rõõmus, et teie olete seni ajani selle sees,“ vastas võõras.

„Seni ajani mille sees?“

„Tuleviku kuulutamises.“

„See ei ole minu amet!“

„Hää küll, kuid teie kuulutasite ette minu tulevikku kümme aastat tagasi.“

„Ma arvan teie eksite,“ ütles minu sõber.

„Ei, ükski, kes on teid kord näinud, ei või teis eksida.“

Siis tema tähendas mälestusväärilist sõitu.

„Oo! minul on meeles, ja teie lahusite nagu üks salk argu, jättes maksmata tuleviku ettekuulutajale.“

„Mina olen teie tasu. Teie sõnad läksid täide meie kolme juures; kolm pada olid kaevanud oma haudasid. Ühte teist ma nägin mõni päev tagasi; tema on mures, et pääseda tulevikust, mida teie ütlesite ette, ta külastab vaimulikke koosolekuid. Kui mina lahkusin temast, ma ütlesin:

„Sam, ära unusta: pada viis.“

„Ja mis on teie enesega?“

„Kui teie nägite mind, ma olin olnud õe juures. Mina olin üsna õnnetu. Ema oli just surnud. Kutsudes mind oma voodi juure, ta ütles:

„William, anna suud oma emale, ja ma jätan sinule selle salmi: „Vaata, Tema tuleb pilvetega, ja kõik silmad peavad Teda nägema.“ (Ilmut. 1:7).

„Kui teie nimetasite neid sõnu, see paistis nagu minu ema oleks üles tõusnud ja vaadanud kaartide pääle. See salm jälgis mind. Mina jõin ja jõin ja jõin jälle, kuid korduvalt ma kuulsin: „kõik silmad peavad Teda nägema.“ Viimaks ma sõitsin Kalifornia, kullakaevandusele.

Nii pea kui ma sinna jõudsin ja ei olnud veel midagi teha, ma peatusin, et kuulda laulu; lauljad moodustasid ühe väikese rongikäigu ja ma jälgin sinna.

Kui noormees tõusis üles rääkima, tema luges ette oma teksti:

„Vaata, Tema tuleb pilvetega ja kõik silmad peavad Teda nägema.“

See oli enam kui et ma oleks võinud seista. Sellel õhtul ma nõtkutasin alanduses omad põlved, nägin Jeesust kui minu Önnistegijat ja oma keelga tunnistasin Teda üles.“

Ta pidi varsti jälle tagasi minema kaevandusele; kuid see üks kokkupuutumine oli hää tasu tuleviku ettekuulutajale.

Toronto „Sõjahüüd“.

Ametlikud teated.

Staabikapten H. Pennick,
üldsekretär Eestis ja Lätis.

Järgmised ohvitserid on ülendatud proovileitnantideks ja määratud järgmiselt:
Ltn. Blees assistendiks Tallinna 2 korp.

" Matveus	"	Tartu
" Tamm	"	"
" Bernhard	"	"

Riia, 27. nov. 1929.

K. Johanson,
brigadör.

Pääkorteril märkused.

See huvitab seltsilisi ja sõpru, et staabikapten H. Pennick on nimetatud üldsekretäriks Päästearmee tööle Eestis ja Lätis.

Staabikapten tuleb Inglismaalt, kus tal viimastel aastatel oli käsk kui divisjoni noorte sekretär. Tal on enne seda olnud käsud Jaapanis mitmel aastal. Ta jääb kindlasti oma läbielamistega, kui vanem kristlane, õnnistuseks seltsilistele ja sõpradele, ja meie palume, et Jumal õnnistaks teda ja proua Pennicki ning nende kaht poega Harryt ja Georgi.

* * *

See on esimene kord, et „Sõjahüüd“ teatab avalikkudes uudistes üht käsku eesti kadettide ülendamisest proovileitnantideks ja nende korraldustest. Meie usume, et neid nelja esimest eesti ohvitseri jälgivad mitu noortmeest ja naist, kes sel teel ennavad oma elu Jumala ja inimkonna teenistusse. Me soovime südamlikult õnne nendele uutele ja palume, et Jumal võtaks neid hoida ja valmistada edukateks ohvitserideks.

* * *

Päale selle, et ensain ja proua Molin on edasi Tallinna I korpuse juhatajad, on nende vastutus suurenenud Tallinna II korpuse avamisega. Nimelt ensainid vaatavad töö üle Tallinna II korpuses ja juhatavad seda; nii leitnandid Blees ja Matveus saavad katsuda nende nõu ja abi oma seisukorras kui assistendid.

(Lõpp 7. lhek.)

Päästmistuli lootab end Eestis.

Kaks uut korpust avatakse ja neli esimest eesti leitnanti pannakse ametisse brigadör ja proua Johansonl poolt.

75 hinge päästmisallikal.

„Ma olen tulnud tuld viskama maailma...“ nii kõlasid Jeesuse sõnad kord. Kiidetud olgu Tema püha nimi, et „tuli“ süüdati, ja et midagi ei ole suutnud kustutada seda. Ikka tugevamalt ja edasitungivamalt põleb see ümber maailma inim este päästmiseks, puhastamiseks, soojuseks ja valgus-

eesti ohvitseridest pandi ametisse oma kõrgele kutsele, et pidada „tuld“ põlevana. Need olid leitnandid Maria Blees ja Ida Matveus, kes sel korral võtsid vastu II korpuse lipu — päale selle, kui seda õnnistati ennem sisse. Brigadör pidas tõsise kõne Armeel sihist ja lipu sümbolist —

„veri,“ „tuli“ ja „puhtus“. Ka proua brigadör Johanson kõneles ja andis mõned juhatused päästeohvitseri pühast kutsest ja suurest ülesandest maailmas.

II korpuse sai oma juhuslikuks koduks „Õpetajate Liidu“ ruumi, mis oli täis kiilutud avamiskoosolekule. Koosoleku lõpul oli ulatunud soojendav sõnum kolme hingeni, kes leidsid päästmist patust. Ühenduses korpuse avamisega peeti pühapäeva õhtul kaks koosolekut, kumbki ise korpuses. Ka nüüd täiusid ruumid ja kümme-

kond inimest oli palvepingil.

Esmaspäeva õhtul tungis „tuli“ „Rahvateatrisse“. Auliselt ja värskest usust kõlasid sõnumid lauludes ja kõnes. Ka siin näidati, et tuli omab sama jõu. Kuus hinge otsisid päästmist. Kiitus Jumalale!

Kui pühapäev oli tähendusriikas päev Armeel ajaloo Eestis, siis oli samasugune ka teisipäev 3. detsember. Sel päeval süüdati Tartu Pääste-armeest. 10.000 käsikuulutust oli

annud teada Armeel tulekust. Kui alustati koosolekuga õhtul, siis olid inimesed nii huvitatud sellest, mis pidi sündima. Pääste-armeest avab tuld, mitte ainult et ruum oleks võimalikult täidetud, vaid ka hoov ja tänav väljaspool ruumi. Kui oli öeldud esimene laul, järgnes hingetu vaikus ja imestus sellest, mis pidi tulema nüüd.

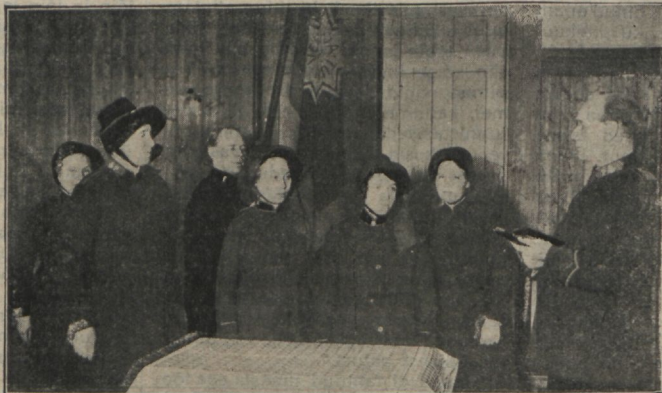
Brigadör pidas seisõnnistamiskõnet, mis puudutas töö avamist, lipu tähendust, selle värvide sümboli

Maja Tartus, kus avati uus korpuse.

seks. Oo, kuidas tuli on ilmutatud Päästearmee läbi, ja selle läbi on ta laiali lootatud huikadele, milleni ta muidu poleks ulatanud. Ka Eesti on saanud tunda seda. Mitme süda on hääratud sellest põlevast leegist ja materjali on leidunud, ning tuli laieneb. Halleluuja!

Pühapäeval, 1. detsembril oli tähendusriikas päev selle maa Armeel ajaloos. Tallinna II korpuse avati, õnnistati sisse ja kaks neljast esimestest

Tallinna 2. korpuse ohvitseride leitn. M. Bleesi ja A. Matveuse ametisse panemine lipu alla brigadör K. Johansonl poolt.

jne. Järgnes kahe uue leitnandi Johannes Tamme ja Karl Bernhardi ametisse panemine, kes võtsid nüüd vastu oma ülesannet kui korpuse assistendid ja praegu ka vastutavad juhatajad, kuni keegi jõuab korpusesse kohale. Koosolekust võtsid osa ka proua brigadör Johanson, minu abikaasa ja alltähendatu, envoi L. Bakul (kes pidi ka peatuma korpuses leitnantide abiks) ning paar seltsilist Tallinna I korpusest, leitnandid Blees ja Matveus Tallinna II korpusest ja meie sõber härra H. Jänes Tallinnast.

Koosolek krooniti võiduga, sellega, et 12 hinge alandäsid end palvepingile päästmise pärast. Hallelujal!

Päästmiskoosolek, mida peeti päev hiljem, sai ka võiduks jumalariigile. Koosoleku külastajate arv oli suurem kui eelmisel õhtul, ja ka nüüd alandasid end 12 hinge päästmiseks.

Nii oli Päästearmee süüdanud „tule“ ja see põleb edasi, võttes oma alla palju ohvrit ja lootab end rõõmuks ja õnnistuseks linnale ja maale.

See 'on mulle rõõm, teatada teile asjaolu, et tuli lootab end edasi, võttes oma alla Eesti kohti, kus valitses pimedus ja külmus, ennemalt mitme südames, ulatades sinna, kus nüüd valitseb valgus ja soojus.

Kõik au Issandale, kes tuli süütama tuld maailmas, ja kes ka tegi seda.

Üks, kes aitab kanda.

Kuulsat Inglise riigimeest sir Robert Peeli, kes suri 1850. aastal, tabas ühel hommikul keegi rahvasaadik, kui ta põlvedel palvetas Jumala poole. Nähes imetust külalise näos, ütles Peeli: „Teie imetate minu palvetamise üle. Aga ma võin teile ainult öelda, koorem minu õlgadel on nii raske, et ta surub mind põlvile.“

Uueaasta tervitus

seltsilistele ja

sõpradele Eestis

Kui me just seisame uue aasta alul, tahame soovida «Sõjahüü» läbi kõigile meie seltsilistele, liigetele koduühingus ning ka sõpradele ja «Sõjahüü» lugejatele hääd õnnistusriikast uut aastat. Aastavahetusel tuletame alati meele aja kiiret möödumist ja elumuudatusi. Jumal on olnud väga helde meie vastu möödunud aastal; ustavuses on Ta täitnud oma tõotusi ja õnnistanud meie tööd. Seepärast kiidame Tema nime.

Laske meid nüüd võtta vastu uut aastat selle võimalustega ja pühendada meid uuesti veel suuremale tervesüdame-teenistusele ja sellel aastavahetusel otsustada end anma kõige paremat meie suurte võimalustest.

Õnnistagu Jumal teid kõiki!

SIGRID JA KARL JOHANSON

Päästearmee juhatajad Eestis ja Lätis.

Brigadör Johanson teiste ohvitseride ja seltsiliste kõrval korpuse avamisel Tartus.

Ikka suuremast hulgast kõlab nüüd päästesõdurite auline motto: „Päästjale Eesti!“

Ernst Molin, ensain.

Alpi mägedes kasvab üks taim nimiga soldanella, mis teeb endale teed läbi tupeva jää. Ta ei või nähtavasti läbi murda teed, nii siis ta sulatab seda palavusega, mis tõuseb üles tema nõrkadest lehtedest. Läbi pisikese tunneli tuleb ta nähtavale ja ühel päeval üks armas sinine lill tervitab päikest. Meie võime hästi võtta seda väikest looduslikku jutustust kui tähendamise sõna iseenestele.

Kindral Higgins

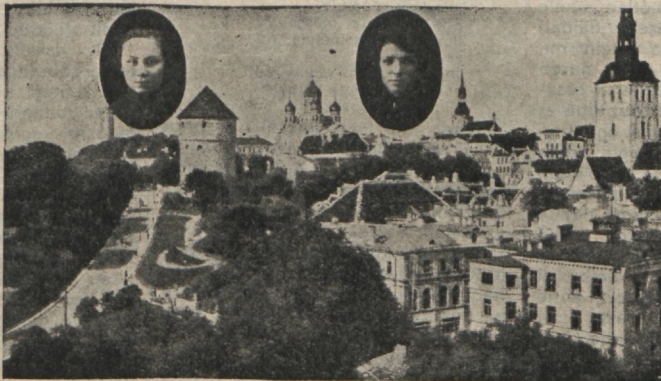
prouaga külastasid Berliini 18. ja 19. novembril. 19. novembril Saksamaa pühisets palvepäeva ja juba 25 aasta jooksul Päästearmee korraldab oma igaaastast kongressi. Juba kindral William Booth pani omal ajal palvepäeval toime suuri koosolekuid Buschi tsirkuses, ja sedasama tegi sellel aastal ka kindral Higgins.

Päälöötnud kindral kõneles Päästearmee ajaloost ja tema praegusest seisukorrast; kui ta austades mälestas mõlemaid esimesi kindraleid, kotsid saalis lõpmata kiiduavaldused. Kindral kuulutas, et ta tahab kinni hoida Päästearmee põhimõtetest ja tema õpetusest ja ei luba neid muuta.

Õhtusel koosolekul oli tsirkus täis kuni viimse istekohani. Kindral ja tema proua pidasid põlevaid päästmiskõnesid, millele järgnes hingede võitlus. Kui hilisel õhtutunnil koosolek lõppes, oli 221 hinge seaduse teinud Jumalaga.

Kindral lubas lähemas tulevikus ühenduses päästmise sõjakäiguga veel külastada rohkem Saksa linnasid. Loodame teda näha ka Eestis.

Soldanella.

Vaade Tallinnale. Ülal mõlemad naisleitnandid, kes töötavad Tallinna 2. korpuses — Matveus ja Blees.

Kui tõusevad raskused, ärge püüdke läbi murda teed, hoolimata valust, mis meil võib olla; otsime üles tee, mis ei haava. Tõesti meie võime sulatada oma teed meie südame soojusega.

Esimene kord, kui ma tõiselt hakkasin järele mõtlema selle asja üle, oli siis, kui ma olin töös Lääne-Indias. Meie olime tööpoolest väga väsed ja mina kannatasin malaaria all.

Kui mina võisin jälle välja minna, ma võisin saada raha sõja jaoks. Meil ei olnud lubatud mingisugust annetust Londonist ja meie tegime oma kõige paremat, et mitte abi pada rahvusvahelisest kassast.

Ühel päeval ma lugesin Ameerika „Sõjahüüst“ ühest ohvitserist, kes sai raskesti läbi katsutud rahalises asjus, seni kui temale tuli mõte, et ta peaks andma kümnenda osa oma sissetulekust Issandale.

Ta ostutas teha seda, ja tagajärg oli see, et korpuse korpuse järele, kus ta oli töötanud, jälgis tema eesmärgile ja sõdurid annetasid kümnendiku oma sissetulekust Jumala tööle.

See tähendas, et kõikide korpuse harilikkuude väljaminekute päale vaatamata, ei tekkinud rahalises raskusi, sõdurid olid õnnistatud, Jumala Vaim oli välja ulatanud rahva päale ja ärkamised tulid ärkamiste järele.

Kui ma lugesin seda imelist jutust, mina tunnistin üles, et tundsin süüdlasena. Jumala Vaim ütles: „Anna kümnendik.“ Tol korral minul oli ainult kuus penni (sixpence) varandust; meil oli pidada kolm hobust ja ma tundsin peaaegu viha Issanda päale — kuid see oli ainult üheks silmapilguks. Minu armas abikaasa ja mina olime annud kõik Temale. Meil ei olnud armastust raha vastu; meie olime nii väsed, et suurem osa meie toidust oli soo-

Kümnese andmine.

Kolonel J. J. Cooke isiklik läbielamine.

lane kala ja jamsjuured ehk pudru valmistatud India viijast.

Meie ei nurisenud selle üle; aga kui Jumal ütles: „anna kümnendik sellest kuuest pennist,“ ma tundsin pahase ja vastutava olema: „Issand, sa võid saada osal!“ Ta oli väga kannatlik minuga ja ütles: „Ei, ma soovin ainult ühte penni.“ Ma mõtlen, et ialgi ma ei ole annud raha nii aukartuses, kui ma tegin seda siis. Ma kahtlen kas olen ka sedapärast nii teinud — kui siis, kui ma andsin Temale selle penni.

See sündis enam kui kolmkümmend aastat tagasi, ja tänu Jumalale, ma võin öelda, et sellest ajast minul ei olnud ialgi raha puudust.

Annetada Jumalale kümnendik, minu arvamises on jumalik plaan. See summa, kui ma loen õieti Tema Püha sõna, on iseäralik kohustus Tema vastu, ja peab pandama Tema kõrvale, ehk küll, muidugi meiepeame meele pidama, et ka ülejäak on Tema päralt ja peab alati olema tema määrata.

Sellest ajast ma olen ikka seni ajani rõhutanud väga tugevalt meie seltsilistele, et see on kõige Jumala rahva kohus. Lubage mind öelda teile kahest juhtumisest, milles minu nõu sai läbi viidud. Esite, seltsiline, kes on tänapäevani üks hää salvatsioonist, on saanud rikkaks inimeseks, omas maju ja varandust.

Teises juhtumises niisamuti õnn käis kaasas meie seltsilise eluaja

jooksul, ehk küll nüüd ta on Aumaal. Tema abikaasa ja lapsed on hääd salvatsioonistid.

Ühes teatud Londoni korpuses oli kaks perekonda. Üks teenis pool sellest, mis teine, vaesem neist andis järjekindlalt kümnendiku oma sissetulekust Issandale, ja siiski alati tal oli ilus, mõnus kodu ja vane mad kandid täielist univormi.

Teises perekonnas ei olnud kümnendiku andjat, mees andis ainult miltekorrapärast ümbrikuid, siiski paistis olema alati puuduses ja ei võinud muretseda endale univormi.

Ma tahan rõhutada väga tugevalt, iga salvatsioonisti anda südametunnistuse järele ja korralikult Issandale kümnendik. Kui iga sõdur teeks nii, siis oleks väga vähe tarvidust olnud iseäraliseks korjanduseks.

Ma olen tähele pannud, et need, kes annavad kümnendiku, harilikult räägivad väga õiglaselt teiste asjade üle. Kergemeelsus rahalises asjus harilikult tuleb kergemeelsust Jumala vastu, ja see viib langemisele ning sageli jämedaisse pattudesse.

Palu asja üle; katsu teada saada selles Jumala tahtmist. Ära midagi hoia tagasi Issandalt, ja mis ta näitab sulle teha, tee seda kohe, ja tee seda tervest südamest.

„Tooge kõik kümnese varanduse kotta, et toidust võiks mu kojas olla, et katsuge selle läbi Minu päale, ütleb vägede Jehoova, kas Ma ei võta teile taeva luukisid lahti teha, ja õnnistust teie kätte välja puistata, seni kui liiakis saab.“

See tõotus, mida Issand rääkis oma sulasele Malakiale, seisab tänapäev muutmata.

Kui Jumal on me poolt, kes võib me vastu seista?
(Järg 2. leheküljelt.)

korda õnnelik linn, mille värvad sulgeb Jumala vägevus ja jälle avab Jumala halastus! Ma mõtlen ühele pildile, mida Johannesele näidati kõrbes: Ja pärast seda nägin ma neli inglit seisvat maa nelja nurga pääl, need pidasid neid nelja maatuult, et tuul ei pidanud puhuma ei maa päale ega mere päale, ega ühegi puu päale. Ja ma nägin tõusvat päevatõusu poolt ühe teise ingli, kelle käes oli elava Jumala pitser, ja ta kisendas suure häälega nende nelja ingli vastu, kellele oli antud halba teha maale ja merele. Ja tema ütles: Ärge tehke halba ei maale, ei merele ega puudele, enne kui meie oma Jumala sulaste otsesise saame märkinud pitseriga (Ilm. 7:1—3). Nii võime meie ka kahuri suu ees rahuliselt magada, kui meid varjab Issand. Ah, kui meie ainult oleksime valvames ja palumises!

Mis kardad sa, oh inimene — küsib kirikuisa Augustinus — oma Jumala rüppes?

Sinu kaitsjad tiivad katvad mind ja viivad mind su rõõmule. Ehk küll kurat mässab, ilm mu vastu möllab, ei ma värisel. Olgu küll nüüd vastas mul põrgu vägi, ilma võimust: Minu abi Jeesus! (Dus laulur. 239)

Nõnda ära saa üheski hädahohus araks. Meie oleme nooled, mida Jumal ise valmistanud. Kui nüüd meie vaenlased tahavad lasta meid vastu kivist müüri, siis jääks meie terav ots ometi terveks.

Minu vend! Terve usk põlgab kõiki maailma meelitusi. Usu läbi, räägib Paulus Moosesest, ei tahtnud ta, kui ta suuremaks sai, et teda pidi hüütama Vaarao tütre pojaks, ja valis ennemine Jumala rahvaga vaeva näha, kui üürikese aja patu rõõmu pidada; ja arvas Kristuse teotust suuremaks rikkuseks kui Egipt-

tuse varandused; sest tema vaatatsumise päale. (Eebr. 11:24—26).

Terve usk ei hooli ka kõigest maailma ähvardustest, nagu ka Luter kirjutab ühes kohas: Niihästi Rooma linna heldus kui ka viha on minu poolt löödud tuulede. Jah, kui ta 1521. aastal oli kutsutud Wormsi, tema sõbrad aga teda tagasi hoidsid, sest Luteri käsi võis käia samuti nagu Johann Husil Konstanzas. ütles ta usna julgelt: Ei, saatan käib ringi mõttega, kuidas ta saaks mulle sisse ajada kartust ja hirmu. Ma lähen sinna, ja kuigi mind ootaks sääl sama palju saatanaid kui palju on katustel teliskiva. — **Terve usk ei hooli ka kõigest hädast ja piinast,** nagu see on ära tunda Sadraki, Mesaki ja Abednego, apostlite (Apt. 5:41) ja teiste märtrite-usukannatajate juures. Armas Jumal teab kõige paremini, missugust laadi saatanaid meie vajame.

(Lõpp 7. lhk., 1. veerul.)

Rahvusvahelised teated.

Jaapani kongress komandör Evangeline Boothi juhatusel andis aulisi tagajärgi. Kõigis koosolekuis oli isearaline huvi. Komandöri loenguid Päästarmee üle kuulasid Jaapani keisri hooviesitajad, suurem jagu ministreid, seltskonnategelasi ja kõikide kristlike kirikute esitajaid. Ühel päästmiskoosolekul otsisid päästmist 500 isikut. Komandöri kõnele ka 15.000 Jaapani üliõpilase. Niiisugune arv üliõpilasi pole kunagi Jaapanis kokku tulnud. Sündmus äratab isearalist tähelepanu, kui silmas peame Jaapani kombeid, sest kõneleja oli naisterahvas. Komandör võeti vastu ja saadeti ära lõpmata hulga kiiduavaldustega. Kui kõik kokkutulnud ei võinud pääseda saali, siis komandöri läks välja ja kõneles ka väljaspool seisjatele.

Berliinis Päästarmee pääkorteris juures on sisse seatud isearaline büroo, kus antakse nõu abiellumise asjus. Vastutavateks töötajateks on määratud kolonel Rothstein ja brigadör Sateri proua, mõlemad on kogemustega vanad ohvitserid. Büroo annab nõu mitte üksi abielu kriisidele ja konfliktidele, vaid ka abielu sidemeteks. Büroos on tegevuses niihästi arst kui ka jurist.

Rootsis, Norköpingis. 18. nov. oli sisseõnnistamisel Päästarmee võorastemaja ja söögimaja. Selleks otstarbeks on üles ehitatud uus neljakordne maja kõige moodsa sisse-seade järele: köök aurukataldega ja gaasipliidid; on sisse seatud ka kondiitri osakond; võorastemajas on korraldatud 24 tuba, iga tuba on kahe inimese jaoks; põõningul on sisse seatud hää pesuköök pesemise aparaadiga, elektrirulliga j.n.e. Alalised võorastemaja külalastajad saavad ka ilma maksuta vanni. Norköpingi ajalehed kirjutavad peensusteni asutuse üle ja ütlevad, et asutuse sisse-sead on mugav.

(Järg 6. leheküljelt.)

Kõrvalda igasugune ülekohus oma majast ja tõmba enese juure taevariiki ühes selle püha vägevusega. Üsaldada Kristust vasara ja vibu, tormikerise ja kuristiku vahel ja ole kindel, et sama Issand on viietuhanda aasta jooksul kosutanud paljusid väsinud südameid ja kokku liitnud palju murtud jalgu. Tema arm valitsegu meie üle, ja tema kõikvõimsu sidugu valekristuse tormituled, kuidas meie tema päle loodame.

G. N.

Mis sünnib võitlusväljal.

Raport Tallinna I ja II korpusest.

Täis ootusi ja ettevalmistusi oli möödunud novembri kuu, sest ligines aeg, mil pidid tagasi tulema sõjakoolist Riias meie esimesed eesti ohvitserid! Huvi oli suur. Sageli võis sõpradelt ja seltsilistelt kuulda küsimusi: „Millal nad tulevad? Kuhu saab see ja see oma määruse? jne.“ Viimased päevad näisid isearanis pikad olema, kuid nad jõudsid siiski lõpule. Laupäeval 30. novembril oli määratud tervituskoosolek Tallinna I korpuse ruumis. Inimesed hakasid ju varakult kogunema, viimaks asusid ka sõdurid oma kohale. Kõik ootavad. Korraga ukse vahelt paistavad kauaoodatud leitnandid. Seltsilistelt platvormilt kõlab laul. Kõikide pilgud pöörduvad sissetulijate poole. Brigadör ja proua Johanson sõitsid ka selleks puhuks siia, ka meile hästi tuntud envi Bakul oli nende seas. Leitnandid andsid rõmsaid tunnustusi. Envi Bakul nimetas oma tunnustuses, et neil on olnud õnnisturikas aeg, kus nad on võinud viibida Issandaga Tabori mäel. Lõpuks rääkisid proua ja brigadör Johanson. Viimane tähendas ka oma kõnes, et Peetrus, Jakobus ja Johannes ei võinud alaliseks jääda Tabori mäele, vaid nad pidid säält alla tulema ja veel palju tööd korda saatma. Nii ka leitnantidel on suur tööõpl ees.

Pühapäeva hommikul, i. dets., oli ühendatud pühitsuskoosolek mille lõpul võisime näha Risti all suur hulk hingi, kes palusid edasivõitmiseks uut jõudu.

Kell 3 p. l. II korpuse pidulik avamine. Mugav saal oli rahvast täis kogunenud. Kahuks paljud pidid püsti seisma. Meeleolu paistis olema kõigil häa. Kõik I korp. seltsilised võtsid avamisest osa. Juba koosoleku algul oli tunda Jumala ligiolekut. Leitnandid olid rõmsad. Ettevalmistuse aja jooksul on nad julgemaks ja tugevamaks läinud, ka usujuured on sügavamale tunginud. Nende tunnustused olid elavad. Jõudis aeg, mil need kaks noort naisleitnanti pidi pühendatama ülevallähendatud korpuse tööle. Ilus, uus „Vere ja Tule“ lipp tõsteti nende kohal üles. Brigadör palus südamlitult, millele ühendasid endid ka sõbrad ja seltsilised. Proua ja brigadör Johanson rääkisid suurtest ülesannetest, mis ootavad leitnante. On olemas palju kurbi ja rõhutatud südameid, kuhu nad peavad minema ning viima neile troosti, abi ja valgust. On pisaraid, mida tarvis kuivatada, ja on surijaid, keda tarvis kinnitada. Päästeohvitserid ei ole ilalgi aega laiseld, temal on alati palju tööd. — Jumala Vaim lehvib nii tunduvalt. Esimene koosolek krooniti auliselt, sest kolm hinge otsisid päästmist. Usune, et sellele rajatud põhale tõuseb ilus hoone, ehitatud elavatest kividest.

Samal õhtul olid päästmiskoosolekul mõlemis korpustes. Mõned I korp. seltsilised olid abiks II korpuses. Viimases juhatas brigadör. Ka see koosolek oli õnnisturikas. Kuus hinge põlvitasid palvepingil, otsisides andeksandmist ja rahu.

I korpuses juhatas proua Johanson. Koo-

solekul töötas Jumala Vaim ja 6 hinge tulid eestpalvele.

Esmaspäeval olid meie võõrad veel siin ja korraldati koosolek Rahvateatris. Ka see suur ruum oli inimestest täidetud. Mitmelteil võis tekkida küsimus: „Mis teeb Päästarmee teatris?“ Varsti said nad kuulda, et ka saäl oli meil see sama vana sõnum Ristist. Kuulutati sama Kristust, kes on tulnud maailma õndsaks tegema. Koosoleku lõpul imitimed hinged otsisid päästmist, nende seas oli ka üks tütarlaps, kes saäl ruumis võttis vahest osa tantsupidudest. Ta tuli

seekord sama ruumi Päästarmee koosolekule ja Jumala Vaim, kes ei olene ruumist, töötas tema suremata hinge juures, kuni ta tegi otsustava sammu. Nüüd on ta päästetud sellest orjusest ja on rõõmus Issandas. Tänu Issandale, kes on vägev päästma igal pool. Halleluuja!

R. Mällo, sekretär.

Esimesed päevad Tartu korpuses.

„Saatan peab meid ikka kartma, kus me lial viibime.“

Saatan jääb alati kurjaks, kui jumalarahvas tungib edasi võitlusesse tema vastu ja tema viha vastu, ja me tunneme seda kui oma ülesannet pidada teda alati hirmul. Seepärast tunneme, et tahame minna edasi. Mul oli rõõm omada esioigust olla abiks esimesel nädalal Tartus, päle selle kui Päästarmee avas tulud nimetatul linnas. Et avamiskoosolekust on kirjutatud teises kohas samas „Sõjahüüsus“, seepärast tahan ainult nimetada kohe sellele järgnevaist koosolekutele. Neljapäeva õhtul peeti kolmandat koosolekut ja ka sellele koosolekule tuli rahvas nii suurtes hulkades, et ruum ei mahutanud kõiki. Oheksa hinge otsisid päästmist.

Reedel peeti hiljutipäästetule koosolekut, kus viibis 28 ümberpöörnut, ja mõned neist andsid end üles nekrutikes. — Et saatan oli nüüd vihane, selle üle me ei imesta. See avaldus juba laupäeval ja pühapäeval. Suured hulgad tulid ja ähvardasid surmaga või „vähemalt lüüa sisse kõik aknaruudud.“

— Päästmisrahvas siiski ei lasknud end hirmutada. Nii õiglaselt mine edasi võidule, vaatamata saatana mõlule, nii kõlavad manitsõnused. Teisipäev 10. dets. oli palav päev leitnantide Tammele ja Bernhardile, envi Bakulile ja hiljutipäästetule. Rahurikkujad jõudsid ähvardusteni ja toni. Kap-sapääd ja muud sarnast visati rahva hulka, ja kul mõned vastpäästetuisid olid teel koju, tungiti kallale ühele neist löökidega — ja mis veel hullem — suure revolvriga. Kõlas pauk, kuid kuul tungis kõrvale, tegemata ühelegi kahju. Päev päle seda, kui saabus mu mees, oli esimene asi minna kriminaalpolitsei juure ja teatada eelmise õhtu juhtumist. See tunnistab sellest, et võidatakse tõsiselt sõjas, aga Jumal on siiski oma rahvaga ja iga vastupanek aitab kaasa veel suuremale, hoolsamale võidule.

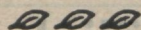
Soovin, et Jumal annaks oma armu ja väge Püha sõja jatkamiseks.

Sõja jaoks välja annud **Ruth Molin,**
ensaîn.

(Pääkorteris märkuste järg 4. leheküljelt.)

Seltsilistele ja sõpradele peab soovima õnne uue lauluraamatu väljandmise puhul, mis nüüd ilmunud trükist. Sellega antakse välja väärtuslik valik häädest Armeelauludest, ümberpandud eesti keelde. Proua Molin on palju üles õhutanud lauluraamatu ilmumiseks, ja meie sõber härra Jänes on olnud väga lahke aidates kaasa tõlkimises ja parandamises, mille eest meie oleme väga tänulikud temale.

12.—26. jaanuari kestes on määratud pidada sõjakäik igas korpuses, mille eesmärgiks on päästa hingi. Oo, et iga seltsiline valmistuks osa võtma aktiivselt, ning palume ja usume võidurikast sõjakäiku.

Laula Jumalale auks.

1.

1. Võtkem lauldes armu kiita, mis meid
[lunastand!
Kiitus ja au, halleluuja!
Veel kord laskem tänu tõusta, Ta meid ar-
[mastand,
Kiitus ja au, halleluuja!

Koor: Troonipärijatel on õigus rõõmus-
[tada siin;
Kodumaale ruttame, Taeva õnne mait-
[seme.
Varsti Talle järje ees Lauleme kõik
[rõõmustes:
Kiitus ja au, halleluuja!

2. Imearm, mis halastuses meile priiust
[tõi;
Kiitus ja au, halleluuja!
Süda rõõmu joovastuses vaikida ei või,
Kiitus ja au, halleluuja!

3. Varsti täevalinna näeme kuldses hiilgu-
[ses,
Kiitus ja au, halleluuja!
Oma Päästja juure saame suure au sees.
Kiitus ja au, halleluuja!

4. Taevas püha kooridega parem laulame,
Kiitus ja au, halleluuja!
Ja ka kuldse kanneldega kaasa mängime,
Kiitus ja au, halleluuja!

2.

1. Lunasteja haavadest, kästist, jalgest, külje
[seest
Voolas kõige ilma eest süüta veri.
On su hing sääli puhastatud, patukõitest va-
[bastud,
Oled õnnis, päästetud vere läbi.

Koor: Vere läbi, vere läbi,
On su hing sääli puhastud,
Patukõitest vabastud?
Vere läbi, vere läbi,
Oled õnnis, päästetud vere läbi?

2. Kui su hirmsad patud, süüd koormavad
[su südant nüüd, —
Aindeksandmist leida võid Talle veres.
Patud veripunased, hingehaavad verised,
Puhatus, terveks saavad need Talle veres.

3. „Pelgmees saab pea ilmulmal“ Kõlab
[sõnum väega,
On su pulmarliided ka pestud veres?
Seisad Tema seadmises, käid sa alanduse
[sees,
Võidat järjest Valimu väes, pestud veres?

4. Kiitus, tänu igavest Jeesusele vere eest,
Mis meid päästnud surma käest, kiitus,
[tänu!
Kui kord lõpe valutee, taevas parem lau-
[lame,
Vere eest me täname, kiitus, tänu!

3.

1. Räägi, oh armas Issand, räägi, Sind
[kuulen ma!
Teha Su tahtmist tahan, Issand, mind õpetal
Kui tormidest ma murtud, Su poole hüüan
[ma —
Rahu ja rõõmu leian, Sa võid mind trööstida.

Koor: Räägi nüüd armastuses, Issand,
[mu vastu Sa!
Trööstil mind kurvastuses, tormid
[kõik vaigistal
Vaata, Su risi ette põrmusse vajun
[ma,
Paranda murtud südant, trööstil ja
[lahuta!

2. Tuhanded hääled hüüavad: Issand, oh
[hoia mind!
Et siin maailma marus kuuleks ma ainult
[Sind.

3. Kuulasin tihti teisi — kõik nad mind
[petsid siis.
Võideldes hädas, mures, leidsin end unustud.
Nüüd tahan risti kanda, okasteed kõndida,
Tervelt end Sulle anda ja Sinust õppida.

4. Olen kord otsustanud, Issand, Sul
[leida,
Ja Sinu püha jälgis alati astuda,
Siruta kätt mul, Issand, kul laintes vajun ma,
Et võin Sul vilja kanda, ainult Sind austada.

„Sõjahüü“ aulmestik detsembris.

Tallinna I korpus	1650
Tallinna II	500
Tartu	500

Ensain	Ernst Molin	50
Proovileitnant	Maria Blees	175
"	Alide Matveus	175
"	Johannes Tamm	90
"	Karl Bernhart	50
Envoi	Liisa Bakul	40
Seersant	Hilda Sandberg	100
"	Eva Viikman	50
Sõdur	J. Schmith	50
"	Meeta Tauberg	50
"	Feodosia Leemann	50
Seersant	Vladimir Muul	35
Sõdur	Emelia Niemann	35
Muusikant.	Maria Ernits	30
Sõdur	Lovise Damm	30

Sõdur	Liisa Rattik	eks.	30
Nekrut	August Nukk	30	
Seersant	Alide Tennisberg	25	
"	Olga Viikman	25	
"	Voldemar Leemann	25	
"	Adele Salm	25	
"	Alvine Letner	25	
"	Juulia Kanter	25	
"	Amalia Sagar	25	
Muusikant	Robert Nee	25	
Sekretär	Anna Mällo	25	
Kandidaat	Salme Muusikant	25	
"	Hilda Einmann	25	
Sõdur	Liisa Kriikmann	25	
"	Voldemar Pridikov	25	
"	Leena Tamm	25	
"	Johannes Deubner	25	
"	Elisabeth Ahlberg	25	
Nekrut	Aurelia Ekman	25	
"	Helene Sõelse	25	
"	Vambola Lubi	25	

PÄÄSTEARMEE

Tallinna I korpus
Üus Sadama tän. 11-a Tallinn

Tallinna II korpus
Rataskaevu tän. 22 Tallinn
ainult laupäevadel ja pühapäevadel

Tartu korpus
Tähe tän. 124 Tartu

Koosolekute aeg:
Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kell 1/8.
pühapäevakool igal pühap. k. p¹/₂.

Kolmest esindajat Päästearmee hästiorganiseeritud korpusest.

13 isikut esindavad (vasakult): 1. Pühapäevakooli liivakast. 2. Pühapäevakool. 3. Etulapäästmise poistebrigaad. 4. Etulapäästmise gaardi (guards) brigaad. 5. Etulapäästmise skauti (scouts) brigaad. 6. Noor-sõdurid. 7. Noorsoo orkester. 8. Korpuse kadettide brigaad. 9. Noorsoo laegion. 10. Sõdurite korpus. 11. Puhkpillide orkester. 12. Keelpillide orkester. 13. Allhoovitser.

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti.
Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, Ü. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paulmann'i trükk. Tallinnas, V. Korp. Ma. 12. 1929 a.